

SELMECZBÁNYAI HIRADÓ

VEGYES TARTALMU HETILAP.

SELMECZ-BÉLABÁNYA SZ. KIR. VÁROS-, A F. M. K. E. SELMECZBÁNYAI VÁLASZTMÁNYA- ÉS A MAGYAR TURISTA-EGYESÜLET SZITNYA-OSZTÁLYÁNAK HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 8 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felölös szerkesztő:
KUTI ISTVÁN.
Kiadó és lapfuttató:
JOERGES AGOST.

HIRDETÉSI DIJAK:

Hirdetések megállapodás szerint számítatnak.
Nyiltér díja soronként 20 fill.

Megjelen minden vasárnap.

Ma és 25 év előtt.

A mult kedden megtartott törvényhatósági bizottság elé igen nagy munkával és figyelemmel összeállított jelentést terjesztett Selmezbánya város polgármestere. Ez a jelentés volt a közgyűlési tárgysorozatnak nem csak a legérdekesebb, de érdemben is a legértelmesebb s legfontosabb tárgya, mert Selmezbánya városnak a 25 év előtti és mai vagyoni állapotát, az akkori és mai szükségleteit tünteti föl áttekinthetően.

Mínt hogy ez a jelentés, a város vagyoni állapotának mondhatni hű tükre, nemcsak a törvényhatósági bizottságot, de a városnak minden egyes polgárát érdekli, azt a közgyűlés határozatából is, lapunk más részén a teljes egészében hozzuk, egyuttal azonban annak alapján e helyütt is szükségesnek tartjuk foglalkozni a város vagyoni viszonyaival, a követett s követendő gazdasági rendszerrel.

A jelentés szembetűnően igazolja hogy Selmezbánya korántsem tartozik az ugynevezett maradi városok közé, sőt ellenkezőleg tekintettel anyagi viszonyaira, külö-

nösen az utóbbi években annyit tett, jobban mondva áldozott a város kulturális érdekeiért, hogy az országban e tekintetben az első hely illeti meg. Nincs az országnak városa, mely annyi iskolát, ovodát tartana fenn mint Selmezbánya, és olyan iskolákat épített volna mint Selmezbánya. Nincsen ilyen város, nem csak a hasonló nagyságu, de a nagyobb és gazdagabb városok között sincs.

Ekesen és hangosan tanuskodik e tény a város lakosságának nagy intelligenciája és a haladás iránt való vágya mellett.

Távol áll tőlünk, hogy a városnak áldozatkészségét a kulturális intézetek létesítéséért, korszerű, a legkényesebb tanfolybaratók igényeit kielégítő intézményeiért, helytelenítsük vagy gáncsoljuk. Nem, a mit tett a város, helyesen, jól tette. Mindazonáltal tekintettel arra, hogy a városnak eszelekvő vagyoni képessége annyira igénybe van véve a rendes és nem csökkenthető kiadások szükségletével: merjük ajánlani, próbálja meg a város államosítani elemi iskoláit. Felekezeti s más kérdések nem jöhetnek itt tekintetbe, a fő a város, a közönség, a polgárok érdeke, java.

Salus reipublicae suprema lex!

S aztán nem is olyan alap és indok nélküli ez az ajánlatunk.

Sétáljunk végig a belvárosi, és a küll utcai iskolák, ovodák szép termein, a kis nebulók jó kétharmad része azoké, akik az államnak, mint gazdasági testfeltek alkalmazottjai. Nem igazságos-e hát, hogy ezeknek iskoláztatásáról a hatalmas kenyéradó gondoskodjék. Egy-egy nagyobb gazdasági tanyán, a hol bizonyos számot megűt az iskola-köteles gyermekek száma, köteles a gazda gondoskodni az iskoláztatásról. A törvény kötelezi erre. Már pedig a törvény egyaránt kell, hogy kötelezzen kicsinyt és nagyot, gyöngét és hatalmast.

Hogy tehát Selmezbánya város az ő iskoláinak, vagy legalább azok egy részének államosítását kérje, vagy azok fenntartásához állami hozzájárulást kérjen. az nem csak hogy méltánylást érdemlő, de jogos és indokolt is.

Ez az egyik pont a mi a figyelműnket a polgármester jelentéséből megragadta s a melyre a fenti értelemben reflektálni köteleességűnknek tartottuk.

A másik:

A „SELMECZBÁNYAI HIRADÓ” TÁRCAJA.

A kacér.

— A „Selmezbányai Híradó” eredeti tárcája. —

Kopottas berendezésű szobáskában öreges asszony tipeg-topog ide-oda, igazgatva mindent. Majd itt, majd ott talál valami rendbe hozni valót, s oly szeretettel simítja végig az ócska rozoga butor darabokat, mintha minden egyes tárgy régi kedves időkből való emlék tárgy lenne.

Hja a régi időkben. Mäskép volt akkor még. Bezzeg nem szorult özvegy Réthyné arra, hogy abból a csekélyke fizetésből tengődjön, mit e ranyhaja édes szép leánya a 19 éves Margit keres! Igen, mert az ő gyengéd leánya reggeltől délig s déltől estig a komor hivataiban fáradhatatlanul ír, hogy anyáskájának nélkülözni ne kelljen.

Az öreg anyóka megáll s mereven bamul a thea lözöben lobogó kekes lángokba. Szívét valami kimondhatatlan fájdalom járja át s szemébe könnyek szöknek. Ha az ő férje még élne, milyen boldogság lenne az. Egyűtt üvendhetnének szépen felserdült erényes leánykájuknak. Kiváltkép most nagy ok lenne az öröme. De hogy is ne, mikor körülbelül ezelőtt hat hónappal megszerelte Margitkát egy előkelő család egyetlen fia gyermeke s az ifjú nemsokára megvállja szüleinek is édes titkát, s akkor Margit Dózsáné lesz, s

megszűnik a fáradságos vesződség. Az öreg asszony arcáról lassan eltűnik a fájdalmas ránc s valami enyhe kifejezésnek ad helyet.

Maga előtt látja leányát előkelő uriaszónynak, körülvéve a régi, még a Réthy életében élvezett fénytől, s tán az öreg asszony még tovább is megy gondolatan, s gögicselő apróságot is szorongat remegő nagyanyai kezében...

De hirtelen felriad s abba hagyja az álmok szövését. Halk lépek közelednek s az ismert lenge leányalak jelenik meg a küszöbön.

Az esőtől nedves kabátot ledobva magáról szeretettel öleli át anyja nyakát.

Az öreg asszony gyöngéden pihenteti a sok sirástól fénytelennek vált szeméit leányan, azután átadja a jövendőbeli völegény által küldött virágokat. A leány lázasan dobogó szívéhez szorítja a kedves szerelmi zalogot, azután annyi kérdéssel halmozza el az öreget, hogy az nem győz reá válaszolni.

Mit izent Kálmán? Eljön ma hozánk? Az igenlő válasza nem bir magával s apró polka lépésekben járja körül a szobát, a diványnál megállapodik, s azon magát hirtelen végig vetve, behunyja szeméit s édes ábrándozásba kezd.

Az öreg zajtalanul tesz fahasábokat a tűzre lopva egy-egy tekintetet vetve leánya felé. De régen is volt az, mikor ő az első szerelem gyönyöréit élvezte. Tudja mi megy végbe a leány lelkében, s nem zavarna kérdéseivel. A leány pe-

díg maga előtt látja a férfit, kiben eszményét feltalálta s olyan boldog, mint életében még soha. Szeret és viszont szeretetik. Milyen magasztos adomány Istentől a szerelem. Lángolni egy férfiert, ki azt megérdemli, ki nemes, jellemes, gyengéd, de ki gyengédesség mellett, ha kell erőlyes parancsoló férfi is tud lenni, kinek a nő istennője s rabszolgája egyaránt.

Ilyenről álmodott Margit mindig, s hogy most előtt az igazi, feltalálta benne mindazon eszményi tulajdonságokat, miket óhajtott azon férfinál, kit ottaképpül választott magának.

Mennyi fájdalom, csapást képes az ember elviselni, ha szeret, s még mindig tud reményleni de milyen kietlen az élet annak, s a sors csapásai hogy megviselik azt, kit nem lelkesít, nem bátorít, a magasztos soha el nem muló igazi szerelem. Mig nem szeretett csak élt, mert élni kellett anyjáért, de mióta megismerte Kálmánt, őrlt életének, mert azóta szívét lelkét édes melegség járja át s az imádott férfi nevével aludt el s azzal ébredett.

Mily könnyű a küzdes azóta. De hogis ne, mikor lelkileg Kálmán mindig mellette van. Minden egyes szót, mit ő mondott százszor emlékezetébe idézi magának, hogy tekintett reá, milyen sugárzó, gyöngéd melegséggel. Mikor mindezt elgondolja vagy fogja el, hogy a bálványozásig szeretett férfi vállára boruljon. De hirtelen felugrik s elpirul, mert belép a várva várt alak s önkénytelen sikolyban tör ki.

emelni annál kevésbé lehet, mivel a határozat ellen joguk lenne a bírónak bírói úton keresni igazságukat.

Jezsovic Károly azt hiszi, hogy első sorban is a város köteles jó példát adni a többi háztulajdonosoknak, s addig tehát a mostani rozoga lakások bérét nem emelheti, amíg azokat nem hozatja rendbe.

Csányi Ottó főszámvevő előterjeszté, hogy a mostani bérek oly alacsonyak, hogy így egyáltalán nem fizeti ki magát ez épület s különben is csak abban az esetben emelhetnének a bérek már november 1-től, ha abba a bérlők beleegyeznek.

Händel Vilmos a tanács javaslata mellett szótól föl.

A közgyűlés végre 12 szóval 9 ellen nem fogadja el a tanács javaslatát s elhatározza, hogy a Sembery-házban levő lakások 1901. évi május 1-én nyilvános árverésen adatnak bérebe.

A hodrusbányai iskolák építésénél fölmerült tulkiadások elszámolásánál Krepuska Lajos v. mérnök szótól föl, hosszasan előadva, hogy a tulkiadások felmerüléseért őt nem terheli felelőség, mert a többlet munkák olyanok voltak amelyekkel a tervezésnél előre látni nem lehetett. Ő különben is minden többlet munkát bejelentett a tanácsnak s csak ennek határozata alapján intézkedett azoknak elkészítése iránt.

Sobó Jenő biz. tag reflektálva a gyűlésen elhangzott azokra a beszédekre, a melyek a költségvetések realisabb előállítását szorgalmazták, előadja, hogy különösen átalakítási munkáknál nem igen lehet előre pontosan meghatározni, hogy mekkorra lesz a szükséglet. Ezért ajánlotta annak idején, hogy ne toldozzák-foldozzák ki a mostani belvárosi elemi iskolát, melynél szintén óriási tulkiadások vált szükségessé.

A közgyűlés végül elfogadta a tanács javaslatát, mely szerint a többlet költséget is a nyugdíjalaphól veszi kölcsön a város.

A husárcsarnok fülkéinek [berbeadásáról] szóló jelentés tudásul vétetett, Party Jánosnak erdőgyakornokul való alkalmaztatását kimondta a közgyűlés.

Rendkívüli tárgyként adatott elő a tanácsnak javaslata, hogy a Smeer-féle éremgyűjteményért, mely a tulajdonosok engedélyéből máris a múzeumnak egyik legértékesebb látnivalóját képezi, 2800 K. kérnek, a tanács azonban csak 2000 K. vételárát ajánl megszavazni.

A kérdéshez elsőnek Richter Ede leváltáros szótól föl, aki múzeum íránt nagy lelkesedéssel szólott az éremgyűjtemény megvétele érdekében. Vesztéségnék állítja e gazdag éremgyűjtemény meg nem vételét, mert biztos tudomása van, hogy a turószentmártoni tót múzeum akarja megszerezni. Ajánlja, hogy a város is hozzon némi áldozatot a már is értékes múzeumának érdekében mert eddig jóformán csak az állam jóvoltából van az ami van. Händel biz. tag visszautasítja a felszólalónak egyik kifejezését, mintha a város csak packázni akarna az állammal, különben a tanács javaslata mellett van. Stuller biz. tag szintén megvétele ajánlja a gyűjteményt. A polgármester hozzászólása után elhatározza a közgyűlés, hogy 2000 K ad a gyűjteményért s a 800 K esetleg gyűjtés avagy államsegély útján szerzi meg.

Legvégül elhatározatotott, hogy a diszpolgári okleveleket Lukács, Darányi és Grenzenstein diszpolgároknak e hó 29-én fogja egy nagyobb küldöttség átnyújtani.

A közgyűlés 12 óra után ért véget.

Nosce te ipsum!

Ismerjétek meg magatokat és lássátok, hogy mi a magyar most? Ne szünjetelek panasza-

szavatokkal felhívni a figyelmet a nemzet nagy szegénységére, a keresetnélküli munkásra, a küzködő kisiparosra és kereskedőre, a proletár tanult osztályra. Miért szunyadt el a magyar ipar támogatására megindított akció? A földműves nyugodtan hajthatja fejét álmorra? Legyen már elég a frázisból, lépjetelek a tettek mezejére! Vagy nem talál visszhangra a mecenás neves eszlekedete, ki a középosztály megmentésére ama hazafias alapítványt tette le a haza oltárára! Hol vannak a többi mecenások, akik a százezer alakban jelentkező nyomor enyhítéséhez hozzájárulnának? Mint a jéghegy zuhany zudul a küzködők nyakába a hangzatos frázisok raja, mert nem az élőkön akartok segíteni, hanem a multon keseregték, a multnak akartok áldozni és hívjátok fel a nemzetet az adakozásra.

De a ti szavatok nem hatja át a nemzet tömegét, amely küzködik, szenved, nyomorog. A hazafiságra hivatkozva hejcsoltatok össze a keservesen szerzett filléreket ama szobrokra, melyekről később beismerni voltakot kenytelen, hogy elhibázott alkotások, hogy nem valának valami nagy ékességére a fővárosnak. Mert a nemzet tömege nem hozhatta igaz lelkesedéssel áldozatát, hisz az nyomorog, küzködik a holnap kenyeréért. És ha a nagytömeg, a nép így van, vajjon mi adjon ihletet a művész vésőjének. A nép vállain a teher, amely folyton növekedik és ti mégis hazafias áldozatokra hívjátok ok fel, nem a jelen, de a multak érdekében!

Am a ki jobb helyzetben is van, de látja a nyomort, szívesen jöhet-e segélyével, midőn más oldalról folyton igénybe veszik a tárcáját. Egyrésztől nem hallgathat jó szíve sugallatára, másrésztől csak kelleltlenül hallgatja a lelkendező, áradó szavakat; ám restelkezik, hogy kivonja magát az általános adózás alól. De hol az a vagyon, mely el nem veszi, ha egyrésztől a jótékonyág veszi igénybe, másrésztől pedig folyton más és más címen a multaknak kell adóznia.

Igy nem gazdagodik a nemzet, így nem támogatja ifjabb nemzedékét, hogy a jelent felhasználva, szebb jövőnek vessen meg alapját.

Mindenütt panasz. A viszonyok borzasztóan rosszak. A vezető elemekben hiányzik a józan mérséklet, a szerényebb életre a mértékletességre való törekvés és intés, a nemzet zülk s a helyett, hogy szegénység tudatára ébredne, a hatalmasabb nemzetekkel való szertelen vetélkedés és az öntömjenezés rongálja vagyonát és erejét.

Bizony, bizony, nem ártana meggondolni azt, amit a nagy bölcs mondott:

Nosce te ipsum!

Színészet Selmecebányán.

E hó 10-én. A világosvári gyásznapok, 11-én d. u. *Tündérlak Magyarhonban*, este pedig *Az asszony vere jó*, 13-án *Anna dramolet*, *Virágfakadás*, 14-én a *Gésák*, 15-én *Ingyenélők* került színre.

Dálnoki Gaál Gyula ismét művének szépségében kevés számú közönség gyönyörködött s megjegyezzük, hogy csakis a nyelvezet szépségében gyönyörködhetünk, mert az előadás nem volt összevágó.

A többi előadásról elismeréssel szólhatunk.

A 13-iki előadás esemény szamba vehető, mennyiben a muzsa az altruizmusnak állott szolgálatába, sok kis árának szerezvén örömet. Ez alkalommal Csikynek *„Anna“* dramoletjét s Murainak *Virágfakadás* át sikerülten adtak, megmegjölő tetszénnyilvánítás kísérte színészeink játékát. De a társulat beléletéből is feljegyezhetünk egy eseményt, azt, hogy e héten lépett fel egyik fiatal tagja jelentősebb szerepben: Bárdy Ilonka Gésákban Kolly szerepében s a közönség

rokonszenyvel kísérte szereplését, sikerült táncaért elismerő, énekéért pedig biztató tetszés nyilvánításban részesítvén őt.

Pintér István jutalomjátékát, kár volt akkorra kitűzni, inkor egy jótékony egylet theatestélyt rendezett. Ugy az „Ingyenélők“ mint a jutalmazandó nagyobb közönség részvételére volt érdemes. A kik jelen voltak, különösen multatt a nemes irányu népszínmű sikerült előadásán.

Szombaton a „Kurucfurgang“ előadását hirdette a színlap, de erről és a színtársulatról általában jövő alkalommal.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Jótékony célu színelőadás.

Folyó hó 13-án Bárdy Károly színtársulata a helybeli szegény iskolás gyermekek felruházására játszott; színe került „Anna“ Csiki Gergely dramoletje és „Virágfakadás“ Muray Károly vigjátéka; az előadás összevágó volt, a terem megtelt elegáns közönséggel és így a jelenlévők egy kellemesen eltöltött est emlékével oszlottak szét. A szegény gyermekeknek pedig 70 K 16 f jutott a bevételből. Elismerés illeti színészeinket, a kik mostoha körülményeik között is gondoltak az itteni szegényekre és elismerés illeti Balogh Laci zenekarvezetőnk is, a ki ezen előadáson tekintettel a jótékony célra, ingyen játszott és pedig úgy játszott, hogy a közönség sürri tapsait méltán kiérdemelte. — Ez alkalomból a szegény gyermekek felruházására a főkapitányhoz következő adományok folytak be: Horváth Béla főispántól 10 Korona, Berks Leopoldin 6 Korona, Dr. Tóth Imre 4 Korona, Dr. Tölg Vilmos 4 Korona, özv. Eckert Dismasné 4 Korona, Dr. Soltész István 2 Korona, Lestyánszky József 2 Korona, Svehla Gyula 2 Korona, Farbaky Istvánné 2 Korona, Hidvéghy Árpád 1 Korona, Friebert Ferencz 1 Korona, Ernst Zsigmond 40 fillér. Köszönet az adakozóknak, kikre a jó meleg ruhával ellátott szegény gyermekek ártatlan és tiszta imája esdi le a Mindenható áldását!

— A Vörösmarty-est, mely dec. 1-én tartatik meg városunkban, szintén eltér az eddig tartatni szokott estektől, a mennyiben a szokásos külső keret mellözve, csupán a halhatatlan költő nagy szellemének ismertetésére szorítkozik. Méltóbb ismertetője alig lehet, mint Bodnár Zsigmond jeles tudósunk, a ki oly rajongó lelkesedéssel, oly mély tudással tárta fel a mult évben a szabadság dalnokának lángelkét városunk Petőfi ünnepén.

— Kitüntetés. Horváth Béla főispán Krepuska Lajos v. mérnököt városi tisztelbeli főmérnöké nevezte ki.

— Katonai előléptetés. Schröder Ferencel, Schöder Rezső volt kir. főbányatanácsosnak fiát, aki jelenleg a morva-osztravi katonai főreáliskola tanára, őrnaggyá nevezte ki a legfelsőbb hadur. A kinevezéshez sokan gratuláltak városunkból az új őrnagynak rokoni és ismerősei.

— Halálozás. Egy derék urinő, jó feleség és anya Kostenszky Adolfné született Bauer Georgin halt meg hó 13-án Selmecebányán. E halálozás nagy részvételt keltett város-szerte, amely részvét kifejezést nyert a esőtörtökön délután végbenemtetetésen, amelyen a város szíve-java részt vet

